

ΤΟ ΡΟΔΟΠΕΤΑΛΟ

Αναστάσιος Σιδέρης

Ένα όνειρο γλυκό
Με ταξίδεψε χτες βράδυ:
Είχα λέει φυλαχτό
Ένα ροδοπέταλο.
Σαν το έφερνα κοντά
Ήταν το δικό σου χάδι
Κι όλη σου η μυρωδιά
Σε μια στάλα ευωδιά.

Ένα όνειρο γλυκό
Θα σου φέρω πριν ανοίξεις
Τα ματάκια σου τα δυο
Να 'χεις ύπνο πούπουλο.
Θα σου φέρω μια καρδιά
Να μου την ροδο-τυλίξεις
Για να βρει μιαν αγκαλιά
Χίλια χρώματα ζεστά.

Ένα όνειρο γλυκό
Είχαμε χτες βράδυ πάλι
Ήσουν ροδοπέταλο
Κι εγώ στάλα από νερό.
Κι όπως κύλαγα αργά
Στα βελούδινά σου κάλλη
Ένωθα να με φιλά
Όλη σου η ευωδιά.

Όταν ήρθε το πρωί
Με το σκίρτημα του ονείρου
Είχε όλη η αυλή
Χρώμα ροδοπεταλί.
Και με ρόδα στο λαιμό
Κι ευωδιά γλυκιά του μύρου
Τρέχω να 'βρω το μικρό
Αχ, το ροδοπέταλό (μου).